

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Monasticum

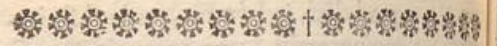
In Quo Totius Religiosæ disciplinæ Casus, Regulæ & difficultates clarè videntur, breviter explicantur & resolvuntur Canone, rationibus & Patrum auctoritatibus

Philippus <a Domina Nostra Septem Dolorum>

Augustæ Vindelicorum, 1688

Cap. XXIX. De Suspensione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40761

CAPUT XXIX.

De suspensione.

SUMMARIUM.

- I. *Quid sit suspensio, & quotuplex.*
- II. *A quibus, contra quos, & quomodo fieri debeat.*
- III. *De causis & effectibus suspensionis.*
- IV. *Violantes suspensionem quid incurrant.*
- V. *An suspensus debeat vitari.*
- VI. *An validi sint actus facti à suspensis.*
- VII. *Quanam sint suspensiones impeditæ in jure contra Regulares.*
- VIII. *An totus Conventus possit suspendi.*
- IX. *An suspensus possit eligere & eligi.*
- X. *Quomodo tollatur suspensio.*

I. **S**USPENSIO est censura Ecclesiastica, per quam aliquis impeditur ne sui officii functiones exercent; hæc autem censura non in laicis, sed in solis Clericis locum habet: nec per censuram suspensionis aufertur officium, sed

solam potestas, usus, aut exercitium illius
suspenditur seu suspenditur, vel in perpetuum, vel
in tempus, ita DD. communiter. Est multiplex
tamen censura; nam alia est à jure, quæ posita est
in corpore juris, alia ab homine, id est, quæ
à particulari iudice imponitur propter crimen
particulare. Rursus, alia est suspensio ab officio,
alia à beneficio, alia à sacris ordinibus, alia ab
ordine suscipiendo, & sic de aliis, quæ sunt vi-
denda in verbis sententiæ, in qua exprimitur;
debet enim iudex exprimere à quo, vel à quibus
suspendat, & illius verbis standum est cum re-
strictione, quia est lex pœnalis, suspensus tamen,
in omni loco prohibetur exercere actus officij
suo alterius rei, à qua est suspensus, quia censura
immediatè afficit personam & comitatur etiam
extra territorium ferentis, ita ut suspensus ma-
neat donec legitimè absolvatur. Ita Abbas in
cap. ad reprimentam, n. 2. de off. ordin.

II. Quicumq; potest ferre censuram excom-
municationis, potest etiam & suspensionis,
Leyman. lib. 1. tractatu 5. part. 3. cap. 2. n. 1.
Vide quæ diximus, cap. 27. de censuris, n. 3. satis
complè. Omnes autem, & soli Clerici, præter Pa-
pam, suspensionis censuram possunt incurrere,
verum abbatissæ in suspensionis censuram cadere
possunt; sed hoc conceditur privilegio speciali
Episcopis: cap. quia periculosum, de sent. excom.
v. Itaq; non solum Papa & Concilium, sed
etiam omnes proprii prælati regulares, possunt subdi-
tos

tos suspendere; placet tamen hic advertere quod DD. dicunt in *cap. quia periculosum de her. excom. in 6.* Episcopos, sive regulares, sive seculares, non ligari suspensionibus, aut interdictis generaliter latis à Papa, sive per generalis sententiam, sive per statutum, idque ex iure positivo, quod extat in dicto *cap. quia periculosum* quia, si illud contingeret contra Episcopos, multi sanè gravarentur; officium enim illorum consistit in chrismate conficiendo, confirmatione Ordinum collatione, altariù consecratione, & sic multum periculum esset in suspensione illorum. *Pellizzarius tom. 2. tract. 7. cap. 3. §. 1. q. 4. n. 5.*

Requiritur autem ad suspensionem, ut præmittatur monitio antequam feratur, præcipue si feratur pro contumacia, aliàs non sequens contumacia, & consequenter nec suspensio pro contumacia; quando verò fertur in poenam ob delictum commissum, non est necessarium, ut præmittatur monitio, ut patet ex *cap. tam de testibus*, quia, quando poena imponitur ob delictum commissum, præcisè ea debet sustineri quantumvis resipiscat; & ideo monitio, que ordinatur ad resipiscentiam, non est necessaria, & que communis DD. & Summistarum opinio. Unde colligitur, satis probabile esse censuram suspensionis ferentem absq; monitione suspensum esse per mensem ab ingressu Ecclesie, & Censuram nullam esse. *Henriq. lib. 13. cap. 10. n. 4.*

16. Suarez disp. 28. sect. 5. n. 2. Pelliz ar. citatus,
17. Castropalao tom. 6. de Censuris, disp. 4. punct.
n. 2. Ut autem debito modo suspensio feratur,
debet ferri in scriptis, non quod scriptura sit
de essentia suspensionis, sed quia est de præ-
cepto. Pelliz ar. sup. n. 8. & cap. 1. de sent. ex-
com. in 6. & ibi exprimi causa, ob quam impo-
nitor, & instrumentum debet dari suspensio, si il-
lud expostulet. Quod si iudex hujus constitu-
tionis extiterit temerarius violator, per mensum
ad ingressu Ecclesiæ & divinis Officiis suspendi-
tur; Superior verò, ad quem recurritur, senten-
tiam sine difficultate relaxare debet, latorem ad
expensas condemnare, & aliàs condigna ani-
madversione punire, ut pœna docente iudices
ostendant, quam grave malum sit censuras sine de-
bita maturitate fulminare, uti habetur in dicto
cap. 7. de sentent. excom. in 6.

III. Communis sententia est, suspensionem,
que propriè pœna est privans jure quæsito pro-
prio, nullatenus contrahi ob culpam alienam,
sed ob propriam, Henriq. lib. 13. cap. 34. n. 1.
Layman. tract. 5. lib. 1. part. 3. cap. 3. n. 1. Pel-
liz ar. sup. n. 14. Nullus enim puniri debet ob
alterius peccatum, & præsertim pœna spirituali,
patet ex cap. satis perversum. 56. dist. & ex cap.
constitutionibus, ibi: rem, qua culpa caret, in
communem vocare non convenit, & ex cap. 2. de his
quæ ad majorem partem, ibi: nec pœna est ulterius ex-
tendenda quam delictum fuerit in excedente re-
pertum.

pertum. Eset enim iniquum, innocentem poenas nocentibus debitas sustinere; hac intellige de suspensione propriè dictâ; si enim attendimus ad suspensionem latè sumptam, potest etiam contrahi ob culpam alienam, scilicet, quando simul suspenditur collegium, seu tota communitas aut monasterium, nam tunc sufficit culpa priorum vel Superioris, nec requiritur culpa in singulis; & in hoc casu Superior potest suspendere in inferioribus, & communitas in membris suis juxta id, quod habetur in *cap. si sententia, de sentent. excomm. in 6.* Quamvis enim suspensio sit poena spiritualis, non tamen privat bonis spiritualibus ad propriam animam.

Certum autem est, causam suspensionis finaliter esse correctionem delinquentis, & supponere peccatum mortale, neq; à judice ob levem culpam infligitur, neq; in jure est imposta. Notandum, quod aliquando ex culpa veniali incurritur minor excommunicatio, quæ privat bonis excellentioribus, quia non est par ratio; nam privatio illa minoris excommunicationis facile tollitur à quolibet Sacerdote; quod in suspensione non procedit, eo, quod ista plerumq; sæpè inducit damnum irreparabile, & aliquando secum producit infamiam; nisi aliquando sit modicum tempus à judice infligatur ob levem culpam. *Layman. sup. citat. Castrapalan. in puncto 3.*

Effectus verò suspensionis sunt diversi ratio-
ne materiae, circa quam versatur suspensio, &
sed breviter dico; Si suspensio feratur absolute
absq; limitatione, & nulla restrictione adhibita,
cum verba accipi debeant prout sonant, cum sint
generalia, generaliter sunt accipienda. Quando
verò suspensio fertur cum expressione alicujus
effectus particularis, v. g. ab officio, tunc exten-
ditur solum ad hunc effectum, & ad ea, quæ illi
sunt annexa, efficit enim quod significat; nec
aliter censura operatur quàm significet; sicque,
si effectum aliquem particularem significat, ad
illum tantum extenditur, & non ad alios, qui
non sunt illi annexi; unde collige, quod suspen-
sus ab Ordine inferiori, suspensus est etiam à Su-
periori, etiamsi non exprimat, & hoc ratione
annexionis, quam habet Ordo superior cum in-
feriori, utpotè qui in inferiori fundatur, veluti
in suo fundamento, juxta Regulam in cap. cum
aliam de sent. excom. Majora intelliguntur
prohibita quibus vetita sunt minora, quæ regula
locum habet, quodocunq; majus connexionem
habet cum minori: exercendo tamen actum su-
perioris Ordinis, non incurreret irregularitatem,
modo nullatenus exerceatur actus Ordinis, à quo
suspensus est; quia non facit aliquid directe pro-
hibitum per censuram, sed solum per quamdam
consecutionem ob indecentiam, Pellizzarius
de qua quaesito. XIII. n. 18, & 19. Layman. & alij
Diana relati.

Pars II. e His

His positis, facillimè judicabitur de effectu
 cujuscunq; suspensionis, v. g. Si religiosus sus-
 pensus ab officio absolute & sine restrictione
 censetur privatus usu cujuscunq; Ordinis & Ju-
 risdictionis; nam ex sermonis usu propositio in-
 definita ob suam indifferentiam æquivalet uni-
 versali, & nulla est ratio, ob quam hunc potius
 quàm alium comprehendat. Ita *Layman* in
cap. 1. n. 2. Castropalao. punct. 5. §. 1. n. 12. Leca-
verbo suspensio. n. 4, & 5. Si verò suspensus est
 solùm à sacris Ordinibus, minores exercere po-
 set, quia sub Ordinibus sacris minores non in-
 cuntur comprehendi, spectato communi modo
 loquendi, ita *Sylvester verbo suspensio. q. 5. & in*
plures. Suspensus verò non ab officio simpliciter
 & absolute, sed solùm ab officio aliquo suæ Re-
 gionis. v. g. Prioratu, Provincialatu, &c. sus-
 pensus solùm censetur, usu & exercitio talis officii
 pro tempore destinato, durante; quo tempore
 si se ingerit officio sibi prohibito, peccat mortaliter.
 Ita *Portellus verbo suspensio. n. 2. Leca-*
sup. num. 6. & apud nos suo officio remanet pri-
 vatus, juxta §. 3. *cap. 10. quarta pars nostrarum*
constitutionum. Licet hujusmodi suspensio, spe-
 cialiter loquendo, non sit propriè censura in
 genere, sed potius pœna purè vindicativa, non
 incurritur, nisi post declarationem, quod sit
 contra rationem propriæ censuræ, quæ sententia
 incurritur ante declarationem, nec est præventiva,
 cum imponi solet propter delictum

preteritum & sine monitione præmissa, quod
sua propria non competit.

Suspensus à divinis, non potest divina officia
persolvere ex officio, bene tamen ut privata per-
sona, seu tanquam laicus; non potest facere of-
ficium hebdomadarij, nec canere in choro tan-
quam clericus, sed tanquam laicus, extra locum
proprium tamen, ut non tanquam clericus sed
laicus censeatur: & si iis interest tanquam cleri-
cus & minister ex officio, fit irregularis; secus si
solum faciat tanquam laicus, tunc enim nec fit irre-
gularis, nec peccat, ait *Fillucius tract. 17. n. 33.*
cap. 10. Potest autem audire Missam, Euchari-
stiam sumere, & Sacramentum pœnitentiæ reci-
pere, nam ab his non arcetur, ut colligitur ex *cap.*
quod Episcopus 11. q. 1. & tenet Rodericus, tom. 3.
q. 67. art. 8. Lezana cit. n. 10. Pellizar. citat.
q. 18. n. 26.

Suspensus ab ordine simpliciter & absolute, si
sine ulla limitatione suspensus fuit, omni usu
ordinis, sive minoris, sive majoris privatur, non
tamen jurisdictione, vel quacumq; alia Ecclesia-
stica functione, quæ per se ab ordine non pen-
det, quia, cum sit universalis & indefinita, de
nullo ordine particulari rationabiliter intelligi
potest; ita, ut idem sit suspendere ab ordine, ac
suspendere ab ordinibus, vel ab omnibus, ut *gloss.*
cap. eos. de temp. ordin. in 6. Etenim nomen
ordo, absolute prolatum, dicitur de quolibet
ordine tam majori, quam minori. *Peyrinis*

tom. 2. de pralat. q. 2. cap. 5. §. 1. n. 28. p[er]
plures alios.

Suspensus verò ab ordine inferiori privatur
usu Ordinis superioris, nisi suspensio expressè
verbis referatur ad inferiorem tantum; quia, qui
non licet minus, nec ei debet licere quod est ma-
jus *argument. cap. cum illorum de sent. excom. & de
relegatorum, §. ult. ff. de interdicit.* Quod tamen
limitatur solùm ad actus inter se connexos, ita
ut in exercitio Ordinis superioris contineatur
exercitium Ordinis inferioris, à quo quis suspen-
sus est, ut, si, v. g. Presbyter esset suspensus à
officio Diaconatus, consequenter etiam esset sus-
pensus à sacrificio Missæ, quia sacrificium non
fit sine Evangelio, non esset tamen aliis func-
tionibus Sacerdotis privatus, ut audire Confes-
siones, Baptizare, Benedicere, &c. eo, quod ista non
contineantur in exercitio Diaconatus: esset enim
ridiculum, eum, qui minoribus honoribus po-
na causa prohibitus est ad majores aspirare,
majoribus tamen prohibitus minores petere non
prohibetur, peccaret tamen contra decentiam,
licet non contraheret irregularitatem. *Legis
sup. cap. 1. n. 6.* quia non exerceret actum Ordi-
nis, à quo suspensus est. De cæteris suspensio-
exercitiis, quia ad regulares propriè non perti-
nent, brevitate causa nihil addo. Tantum tamen
quod suspensus exercens actum, à quo est sus-
pensus, peccat mortaliter aliquando, & in certis
circumstantiis, tamen illud peccatum potest esse
veniale

male ex levitate materia, vel ex defectu plenae advertentia. Imò aliquando nullum peccatum est.

IV. Violantes suspensionem exercendo aliquem actum peculiarem alicujus Ordinis, sive majoris, sive minoris, nisi excusentur ratione necessitatis, vel scandali vitandi, ignorantia, inadvertentia, vel oblivionis, incurrunt irregularitatem, *cap. si quis Episcopus in Concil. 11. q. 3. & cap. 1. de sentent. & re judicata in 6. & cap. is qui de sent. excom. in 6.* Illi autem dicuntur actus Ordinis, quorum faciendorum potestas traditur in Ordinatione, ut in Presbyteratu potestas Consecrandi, Baptisandi, & in Diaconatu legendi Evangelium, in Subdiaconatu canendi solemniter Epistolam, in Acolytatu ferendi ceteros, &c. Unde suspensus ab Officio prædicandi, incurrit irregularitatem, si prædicet, quia prædicare non est actus Ordinis alicujus, sed jurisdictionis, quæ est delegabilis, peccat tamen graviter; secus esset, si ex Officio solemniter prædicaret. Exercentes verò actus aliquos alterius ministerij, à quibus sunt suspensi, si in illis non includitur exercitium alicujus Ordinis, nullam incurrunt pœnam in jure positam, sed solo iudicis arbitrio puniuntur, *Lex ana verbo suspensio, com. 13.*

V. Nemo tenetur vitare suspensum, aut non communicare & loqui cum illo, quia nullibi reperitur talis prohibitio, sicut reperitur pro ex-

communicatis, *Henriquez lib. 13. cap. 5. §. 1. & cap. 33. §. 3. Suarez disp. 26. sect. 2. num. 7.* Unde, secluso scandalo, non erit peccatum, etiam veniale communicare cum suspensio etiam in actibus à quibus est suspensus, nisi cum illo cooperetur in malo usu ministerij, & delicto, nam tunc esset peccatum contra legem naturalem & divinam. Cooperari enim peccato alterius est intrinsecè malum; dicitur autem quis cooperari peccato suspensi, quando suspensum non toleratum extra casum necessitatis extremæ induit ad usum actus prohibiti, aut si sit toleratus, inducit sine ulla necessitate aut utilitate, aut si inservit ad exercitium actus prohibiti. Unde per solam assistentiam, quæ est pura quædam communicatio, non peccabit, & ideo, si suspensus ab ingressu Ecclesiæ, illam ingrediatur ut officia divina audiat, non tenetur exire, *Pellizar. citat. n. 11. & 12. & Lezana, n. 15.* Certum vero est, quòd, quamvis quis cooperetur peccato suspensi, non tamen propterea incurrit aliquam pœnam in jure latam, neq; ullam censuram recommunicationis, aut suspensionis minoris, quia nullo jure talis pœna exprimitur. Sed imponitur contra communicantes cum excommunicatis; ut vero vitetur suspensus, debet denunciatus in particulari & proprio nomine pro tali. *Pellizar. sup.*

VI. Actus ordinis, prohibiti suspensio, etiam accepta absolute Sacramentali, sunt validi, quia

... Ecclesia non potest impedire valorem illo-
rum actuum, quotiescumq; debita materia &
forma, ministro habente potestatem Ordinis, ve-
ro intentione applicantur. Actus vero jurisdic-
tionem requirentes per se sunt invalidi, cum su-
sensus sit privatus actuali jurisdictione, & jura
non minus de suspensione, quam de excommu-
nicatione id statuunt, nihilominus, si suspensus
sit occultus, & ab Ecclesia toleratus, actus illius
sunt validi, eo, quod Ecclesia suppleat defectum,
juxta *extravagant. ad evitanda*, quæ sine dubio
locum habet in suspensis, imo si suspensus non
sit specialiter denunciatus, licet (quoad se)
sit prohibitus, ne in officio ministret, ideoq;
peccet, si id ex se, & sua sponte faciat; tamen
quoad alios non est privatus jurisdictione, juxta
dicta à simili de excommunicatione. *Pellizzar.*
sup. n. 34. Lezana, sup. n. 14.

VII. Suspensiones in jure positæ contra re-
gulares variæ & multiplices sunt, secundum opi-
nionem *Lezana*, qui undecim numerat; *Pelli-*
zanus decem & octo numerat, sed non omnes
recipiunt regulares, tredecim numerat *Portellus*
cum *Roderico, tom. 3. q. 65. art. 2. & idem Por-*
telus verbo suspensio n. 3. de quibus hîc breviter.
1. c. contra recipientes Ordines sacros sine suo-
rum prælatorum licentia. 2. Contra prælatos
venientes bona Monasterij absq; debita solemnitas
3. Contra prælatos subjicientes Laici-
bona

bona immobilia Ecclesiæ vel jura illius. 4. Contra admittentes novitios ad professionem non finito probationis anno, in ordine Prædicatorum & Minorum, talesque suspenduntur à receptione aliorum novitiorum. 5. Contra Religiosos sibi usurpantes decimas Parochiæ ab ipso privilegio. 6. Contra non facientes confessionem de decimis iis, quorum Confessiones audiunt. 7. Contra non utentes habitu ad formam præscriptam, vel venationibus clamorosis vacantes. 8. Contra Religiosos, qui ex administratione Eucharistiæ, extremæ unctionis, vel matrimonij solemnibus, aut absolutione indebita aliquid acquirerint, nisi restituant intra mensem. 9. Contra Fratres Prædicatores, qui promoti ad Episcopatum non renunciant, aut reddunt Ordini libros, & alia, quæ habent temporis promotionis. 10. Contra Fratres Prædicatores perturbantes in Officio sanctæ Inquisitionis Fratres Minores, & contra. 11. Contra Prælatum, qui intra mensem non satisfacit damnum datum per suum subditum, detrahentem Prælati Ecclesiæ, postquam fuerit requisitus. 12. Contra Prælatum, qui non satisfacit damnum datum per subditum impediens, si testator relinquit legatum suæ matri. 13. Contra Prælatos intra Monasteria admittentes fornicarias: ex his tamen supra dictis aliquæ sunt parum in usu, vel parum frequenter accidunt.

Aliam addit Lexana. Contra capitula vel Conventus

...entus aliquid accipientes pro receptione in religione, & aliam contra religiosos, qui ad Sacros Ordines promoventur, nondum facta pro-
...fessione; & aliam contra Abbates, & exemptos, qui litteras dimissorias aliis quam subditis regu-
...laribus concedunt. *Aliam Portellus sup.* contra Apostatas, si Ordinantur Ordine sacro; dum manent in Apostasia: *Aliam* contra Ordinatos per saltum. *Aliam* contra recipientes Ordinem sacrum ante aetatem, nisi fecerint diligentiam.

VIII. Quando totum monasterium ita delinquit, ut sit dignum suspensione, delictum illud est totius corporis, ut per singulares personas exerceatur: Potest autem delictum esse & omnium, & singulorum, & adeò grave, ut per solam suspensionem ab officiis, vel beneficiis communibus minus sufficienter puniatur; ergo potest suspensio ferri, quæ non solum afficiat totum monasterium, ut sic, sed & singulos religiosos ab officiis personalibus & beneficiis suspendat. Adverte solum monasterium posse habere aliqua beneficia unita, eiq; competere aliquam jurisdictionem, & ideo non esse mirum, quod in ipsum ferri possit suspensio, tum à beneficio, tum ab officio, licet aliàs suspensio ab officiis quantum ad usum Ordinis, proprie non possit cadere in monasterium ut sic, cum illi actus ordinis non fiant per totam communitatem, sed per singulares personas, *Pellizzar. cit. cap. 3. sect. 5*

sect. 1. n. 6. cap. qui saepe de elect. in 6. ex quo colligitur, generalibus verbis sententiae aut statuti, v. g. *quicumq; hoc fecerit*, etiam capitulum, tanquam personam fictam, comprehendi.

Dupliciter autem censura in communitatem ferri potest, scilicet collectivè, ut ipsum corpus Capituli obtinens jus alicujus beneficij, jurisdictionis aut administrationis, ab eo suspendatur, & distributivè, ut singuli è Capitulo, dummodo noxij sint, eandem poenam incurrant, & hi duo modi interdum conjunguntur, ut videre est in cap. *quia saepe*. in quo tum Capituli corpus, tum singuli è corpore bona Praelati defuncti occupantes, vel diripientes, ab officiis & beneficiis suspenduntur donec restituant: attamen lata suspensio in Capitulum, si nihil aliud exprimitur, nec ex adjunctis colligatur, extendi non debet ad personas particulares, quia vox Capituli collectionem significat, non autem personas singulas, ut bene notavit *Suarez disput. 28 sectio 2. n. 5. Layman. lib. 1. tract. 5. part. 3. cap. 2. n. 3.*

IX. Suspensus, sive ab officio, sive à divinis non privatur jure eligendi, quia constat, Mortales, quæ nec Ordinis, nec officij Ecclesiastici sunt capaces, posse eligere: itaq; suspensus habet vocem in Capitulo, eo, quod suffragium ferre potest in Capitulo non sit exercitium Ordinis, ut potest competens etiam laicis conversis, juxta *Glossam ex cap. ex eo vet. electionibus de elect. in 6.* Eligere autem

est quædam administratio, & functio
competens, non ratione Ordinis, sed beneficii,
dignitatis, aut alterius similis conditionis;
igitur suspensus ab officio non est suspensus à ju-
re eligendi, quod tamen interpretari debet de
officio Ordinis; non autem de officio absolutè,
quia tunc privaret jure eligendi, quia tale jus
comprehenditur sub nomine officij.

Regularis verò suspensus, sive ab Ordine tan-
tem, sive à sola jurisdictione, tam temporali,
quam spirituali, sive ab utrisque, non potest eligi
ad prælaturas tam Ordinis, quam extra Ordini-
tem, & si eligitur, electio est ipso jure nulla, &
ideo per sententiam irritanda, sive suspensio sit
à jure, sive sit ab homine; quia sic suspensus non
potest exercere illam dignitatem, seu prælatiam
regularem, eo, quod illæ requirant exercitium
Ordinum jurisdictionisque temporalis, ac spiri-
tualis; constat enim dignitates dari propter
officium. Ita *Peyrinis de prælato q. 2. cap. 5.*
§. 1. num. 29. Pellizarius sup. cap. 3. num. 20,
23. & 35.

X. Suspensio tollitur multis modis. *I.* Si
fuerit suspensio, quæ est pura pœna vindicativa,
& non propriè censura, tollitur per dispensa-
tionem. *II.* Quælibet suspensio ad tempus,
tempore elapso, cessat sine alio. *III.* Su-
pensio, quæ est verè censura, tollitur per ab-
solutionem ab habente potestatem ordinariam
vel

vel delegatam : Suspendio verò lata ob contumaciam, quandiu durat contumacia, auferri non potest, ubi verò cessat contumacia, tollitur per absolutionem per eum, qui eam tulit, vel per successorem, si sit à jure & reservata per illius auctorem, si non sit reservata, per quemcunque Confessarium, *Pelliz. cit.*

n. 50. Lezan. citat. num. 18.

Layman. sup.

cap. 4.

